ECOURI LA „ATLETISMUL SUB REFLECTOR"

Dr. IOAN WIESENMAYER — maestru al sportului (N.R. — încă recordman național la 400 metri): „Dacă atletismul nostru este deficitar, aceasta se datorește în primul rînd activității din școli. Cred că atîta timp cît nu vom avea o bază largă de masă în atletismul școlar, nu vom avea nici valorile așteptate în cel de performanță. Consider că ziarul „Sportul", al cărui „reflector" este (vreau să sper) doar o primă mînă întinsă atletismului, are posibilitatea să contribuie mai mult la atragerea și menținerea tinerilor pe pistele de zgură. Pentru aceasta este necesar să se acorde un spațiu mai larg publicării rezultatelor înregistrate în concursurile tinerilor atleți, din toate centrele. Apariția numelui în ziar constituie un puternic stimulent, un imbold pentru micii concurenți, pentru părinții lor, pentru profesorii și directorii școlilor. De mare însemnătate este și problema bazelor sportive. Și, prin aceasta nu mă refer atît la starea terenurilor și amenajărilor, cît la accesibilitatea lor. În orașele mari, aceasta presupune crearea de baze simple, de inițiere, în toate cartierele. Mă asociez celor scrise de prof. A. Popa cu privire la pregătirea tinerilor atleți. În acest sens nu pot să recomand decît : răbdare, răbdare și iar răbdare. Pregătirea propriu-zisă pentru performanță este imperios necesar să fie precedată de o bună pregătire atletică multilaterală. Referitor la invitația adresată de fostul meu coleg de echipă Victor Firea, în articolul „Vă așteptăm, prieteni !", cred că toți foștii atleți din diverse generații trebuie să formăm o adevărată familie, așa cum a fost cu 10—15 și chiar mai mulți ani în urmă. Sîntem datori să contribuim din tot sufletul la dezvoltarea și ridicarea atletismului nostru pe o treaptă superioară. Pentru readucerea pe stadion a vechilor entuziaști ai atletismului, propun organizarea a două concursuri rezervate veteranilor (eventual cu handicap) : unul în Capitală și altul într-un oraș de provincie cu tradiții în atletism, ca Timișoara, Cluj sau Brașov".

Prof. LIVIU PREDA — fost component al echipei naționale de atletism : „Salut inițiativa redacției „Sportul" de a-și îndrepta reflectorul și asupra atletismului. Articolul „Privilegiu fără ecou" m-a făcut să mă gîndesc că, în I.C.F., am avut numeroși colegi la specializarea atletism, dar astăzi foarte puțini dintre ei se ocupă efectiv de pregătirea atleților. Majoritatea se limitează doar la munca de la catedră. Fără a încerca să-mi scuz colegii, cred că unul din motive este următorul : deși desfășoară o activitate prin excelență pedagogică, absolvenții I.C.F. încadrați ca antrenori nu au dreptul să se prezinte la examenele de definitivat ! Personal aș dori foarte mult, dar nu mi se permite să-mi trec definitivatul, cu toate că lucrez de cinci ani cu copii și juniori. Desigur, mai sînt și alte cauze. Sînt convins că, printr-o mai bună colaborare între Ministerul Învățămîntului și C.N.E.F.S., multe dintre obstacolele existente vor fi înlăturate, iar numeroși absolvenți ai I.C.F. se vor apropia de stadion, de atletism".

DUMITRU TILMACIU — maestru emerit al sportului : „S-au scurs 30 de ani de cînd am pășit pentru prima oară pe pista stadionului. 30 de ani, în care am adunat (la alergări, dar și la ciocan, pe care de asemenea l-am practicat) 40 de recorduri naționale și 50 de titluri de campion al țării. De multe ori am privit, cu lacrimi de bucurie în ochi, drapelul țării ridicîndu-se pe cel mai înalt catarg, ca urmare a unora din performanțele mele. Ultimul tricou de campion republican l-am îmbrăcat la vîrsta de 42 de ani, cînd am cîștigat maratonul de la Cluj cu 2 h 35:25,0. Dar, deși mă simțeam încă în puteri, am fost «ocotit „bătrîn" și aceasta mi s-a spus într-un mod care m-a făcut să mă retrag de pe stadion. Pentru a reveni, nu așteptam decît un semnal. Și, de curînd, în paginile ziarului „Sportul", semnalul l-a dat fostul meu „adversar" Victor Firea. Răspund chemării sale, anunțîndu-l că sînt gata de start, în proba de descoperire, antrenare și ridicare a elementelor tinere pe culmile măiestriei".

Start în finalele universitare de șah, ediția 1968

SINAIA, 6 (prin telefon). — Urmînd o tradiție respectată cu strictețe în acești ani din urmă, studenții care îndrăgesc jocul de șah își vor desemna și în această iarnă pe purtătorii titlurilor de campioni universitari. Cadru al întrecerilor finale — la această a XI-a ediție a campionatelor universitare de șah — este pitoreasca stațiune de la poalele Bucegilor, aceeași care a găzduit și anul trecut competiția jubiliară.

La startul întrecerilor s-au prezentat 70 de competitori și competitoare, în frunte cu campionii de anul trecut. La băieți, sînt în luptă 52 de concurenți. Dintre aceștia, 4 posedă titlul de candidat de maestru și anume : Dan Zara (I.S.E. București), Șerban Teodorescu (I.A.T.C. București), Sorin Segal (I.S.E. București), Iosif Lazăr (Inst. de mine Petroșeni). Printre cei 33 de jucători de categoria I se numără și deținătorul titlului de campion, medicinistul timișorean Valeriu Adam. Să amintim că, anul trecut, V. Adam a cîștigat întrecerea la egalitate de puncte cu S. Segal, care, desigur, că pregătește acum revanșa...

Foarte interesant se anunță concursul fetelor. Aci participă două maestre, Gertrude Baumstarck (Inst. Politehnic Timișoara) și Suzana Makai (Inst. de filologie Timișoara). După cum se știe, Gertrude Baumstarck deține nu numai titlul de campioană universitară, ci și pe acela de campioană a țării. Suzana Makai a combătut, și ea, pentru titlul republican, iar colega sa de facultate, tînăra Pia Brînzeu, va mări atuurile timișorene în această întrecere de elită. Sînt, cu totul, 18 participante la turneul feminin.

Cîteva amănunte organizatorice. Întrecerile sînt programate între 6 și 16 februarie, disputîndu-se pe distanța a 10 runde, în sistemul elvețian, devenit tradițional la campionatele noastre studențești. Se joacă în eleganta sală a Casei de cultură din Sinaia, care oferă un cadru excelent întrecerilor. Arbitrii competiției sînt dr. Victor Malcoci (Cluj) și Leonida Sîrbu (București).

Deci, gata de start pentru cucerirea titlurilor de campioni universitari de șah pe anul 1968 !

Campionatele școlare de baschet și volei

În cadrul campionatelor școlare de baschet și volei (faza pe oraș) s-au înregistrat duminică, în Capitală, următoarele rezultate :

BASCHET. Licee fete: Lic. nr. 36—Lic. N. Bălcescu 71—50; Lic. nr. 6—Lic. M. Sadoveanu 50—23 ; Lic. nr. 35—Lic. Al. Sahia 2—0 (neprez.); Lic. Sp. Haret—Lic. nr. 39 89—27 ; *Băieți :* Lic. N. Bălcescu—Lic. nr. 36 68—49 ; Lic. M. Viteazul—Lic. Gh. Șincai 62—41 ; Lic. D. Cantemir—Lic. M. Basarab 66—49 ; H. C. : Lic. nr. 35—Lic. I. L. Caragiale 64—54 ; *Școli generale fete :* Șc. g-rală 199—Șc. g-rală 141 32—9 ; Lic. 39—Șc. g-rală 151 28—21 ; Lic. 5—Șc. g-rală 173 34—26 ; Lic. 10—Șc. g-rală 122 32—24 ; *Băieți :* Lic. 12—Lic. 20 27—25 ; Lic. 7—Lic. 3 53—37 ; Șc. g-rală 118—Șc. g-rală 1 54—42 ; *Școli tehnice-băieți :* Stenografie—Kretzulescu 34—31 ; Chimie—Financiară 64—24 ; Geologie—Vulcan 54—37; Telecomunicații—Arhitectură 32—27 ; Construcții—I. Rangheț 86—22 ; M.I.U.—Unirea 62—60.

VOLEI. Licee-fete : Lic. M. Viteazul—Lic. A. Vlaicu 3—0 ; Lic. nr. 25—Lic. M. Eminescu 3—1 ; Lic. Gh. Lazăr—Lic. nr. 10 3—2 ; Lic. M. Basarab—Lic. Dr. P. Groza 3—0 ; *Băieți :* Lic. D. Cantemir—Lic. Gh. Lazăr (învingător cu 3—2, în etapa trecută asupra lic. M. Basarab) 3—1; Lic. M. Basarab—Lic. Dr. P. Groza 3—0 ; Lic. M. Viteazul—Lic. nr. 6 3—0 ; Lic. Gh. Șincai—Lic. nr. 25 3—2 ; *Școli generale-fete :* Șc. g-rală 117—Lic. nr. 24 2—0 ; Șc. g-rală 26—Șc. g-rală 192 2—0 ; Lic. 31—Șc. g-rală 51 2—0 ; Șc. g-rală 79—Șc. g-rală 150 2—0 ; *Băieți:* Șc. g-rală 73—Șc. g-rală 142 2—0 ; Lic. 32—Șc. g-rală 111 2—0 ; Șc. g-rală 26—Șc. g-rală 178 2—1 ; *Școli tehnice-fete :* Geologie—23 August 3—1 ; Financiară—Sanitară 3—2 ; Arhitectură—Stenografie 3—0 ; *Băieți :* Geologie—Kretzulescu 3—0 ; Unirea—23 August 3—1 ; Muntenia—Construcții 3—0 ; Sanitară—M.I.U. 3—0 ; UCECOM—Telecomunicații 3—0 ; Vulcan—Arhitectură 3—0.

O SANCȚIUNE EXEMPLARĂ ȘI-O ZICALĂ... DISCUTABILĂ

Întru iertarea propriului lor mers de melc, zicala „**mai bine mai tîrziu decît niciodată**" e călduros îmbrățișată de unii. Personal — n-o agreem deplin, adesea înfățișîndu-ni-se chiar discutabilă. Considerăm, astfel, că unul e efectul educativ al sancțiunii aplicate și popularizate rapid și altul al aceleia date și anunțate după... aproape trei luni de la săvîrșirea abaterii. Ca în cazul de față — un fapt reprobabil petrecut la 5 noiembrie și sancționat abia la 26 ianuarie de către comisia centrală de disciplină a F.R.V., cu o încetineală de care nu-i prima oară cînd dă dovadă un organism al federației respective. O lipsă de operativitate cronică — se pare — asupra căreia, de aceea, nemaistăruind aci, vom reveni.

Deocamdată — la faptul recent pedepsit, înregistrat la partida masculină de divizie B disputată în ziua de 5 noiembrie la Petroșeni, Știința — Electroputere Craiova, condusă bine de cuplul Emil Costoiu (București) — Marian Bucur (Pitești) și terminată cu victoria craiovenilor (3—2). Este vorba despre : **repetatele proteste ale antrenorului echipei locale, Ieronim Ceacu, la deciziile arbitrilor, insultele și înjurăturile adresate de el conducătorilor jocului, bruscarea și încercarea de intimidare a arbitrului secund, tentativa de incitare a publicului, nereușită — din fericire — spre cinstea spectatorilor petroșeneni și-a obiectivității lor în acest caz. În fine, mai e vorba despre refuzul de-a achita arbitrului secund baremul integral cuvenit, pe motiv că, așa cum a condus... nu face banii !?!** Bineînțeles, federația a impus conducerii Științei Petroșeni să-i expedieze urgent arbitrului Marian Bucur întreaga sumă datorată, și sperăm să nu treacă încă trei luni pînă ce acesta să-și primească drepturile ! Cît privește sancțiunea aplicată antrenorului I. Ceacu (interzicerea pînă la finele întrecerii divizionare 1967/1968 de a conduce echipa), ea se justifică suficient prin cele înșirate mai sus, constituie un util exemplu, în măsură a goni muștele și de pe căciulile altora, — o invitație la ordine, disciplină, obiectivitate, pe toate terenurile noastre de volei.

— C. F. —

ACTIVITATEA LA ZI

● În Poiana Brașov, pe pîrtia din Kantzer, s-a disputat duminică o competiție de schi alpin rezervată centrelor de inițiere și școlilor sportive din Brașov și din împrejurimi. Cei circa 70 de concurenți s-au întrecut în două manșe de slalom special, împărțiți pe categorii de vîrstă. Iată cîștigătorii: FETE, 10—12 ani *Nela Simion* (Șc. sp. Predeal), 13—15 ani *Mihaela Sărman* (Șc. sp. Predeal) ; BĂIEȚI, 10—12 ani *I. Coliban* (Șc. sp. Brașov), 13—15 ani *O. Țuțurea* (Șc. sp. Brașov).

C. Gruia, coresp. principal

● La Azuga s-au întrecut copiii fondiști de la centrele de instruire din Azuga, Bușteni și Teșila. S-au remarcat : *Viorica Stoica, Maria Petcu, Mariana Kerim, C. Enache, D. Popa, C. Danci, C. Petrescu* și *M. Dumitru*. S-au distribuit numeroase premii, iar cîștigătorii probelor au primit cupe „Floarea de colț".

El. Tom

Pe pantele de la „Cota 1 400", pulsul „Jocurilor albe" se face simțit prin concursuri ad-hoc.

În plină iarnă despre Jocurile Olimpice de vară

(Urmare din pag. 1)

Jocurile Olimpice din Mexic, cu sarcini și răspunderi concrete pentru fiecare regiune, pentru fiecare club în parte. A fost nominalizat un mare număr de sportivi cu perspective de a participa la Olimpiadă, s-a făcut o regrupare a forțelor organizatorice și tehnice, au fost stabilite multe acțiuni care au impulsionat această activitate.

Fără discuție, s-a făcut o treabă bună, în ciuda faptului că unele planuri de muncă au reflectat o serioasă doză de formalism, că nu s-au corelat, cum ar fi fost firesc, bunele intenții cu mijloacele obiective de materializare a acestora. Așa cum sublinia în cuvîntul său tov. **Vlăsceanu**, președintele C.R.E.F.S. Argeș, roadele acestor preocupări nu se pot vedea imediat, căci în intervalul de trei ani nu pot fi realizate în mod practic salturi spectaculoase, de la puțin sau foarte puțin la valori olimpice. Totuși, arăta vorbitorul, în regiunea Argeș, de pildă, ca rezultat al unei munci mai temeinice, a crescut numărul și calificarea antrenorilor, s-au consolidat multe secții pe ramură de sport, s-a mărit numărul lor, au fost depistați și se află în pregătire juniori talentați de la care se așteaptă în perioada de timp următoare o sensibilă creștere a performanțelor.

Asemenea salturi, înregistrate în cele mai multe cluburi, în majoritatea regiunilor, au fost subliniate cu exemple concrete de către mulți participanți la discuții. Rezultatele le vom putea vedea mai bine abia peste cîțiva ani, la Jocurile Olimpice din 1972, de la München. Dar pînă atunci ce vom face anul acesta, în toamnă, la Ciudad de Mexico?

Din marele număr al sportivilor nominalizați inițial în 1966, la sfîrșitul anului trecut au rămas abia o treime, din care în lunile ce urmează vor fi selecționați cei mai buni, cei care vor evolua în octombrie pe stadioanele mexicane. La ora actuală intră în vederile loturilor olimpice un număr de 209 sportivi și sportive dintre care 189 aparțin cluburilor bucureștene ! La o primă analiză, totalul ar putea fi considerat mulțumitor, dar ținînd seamă de valoarea unora dintre sportivi, de posibilitățile pe care le au ca într-un răgaz de numai cîteva luni să poată marca un mare salt de calitate, la nivelul cerințelor actuale ale sportului internațional, situația nu este cîtuși de puțin îmbucurătoare. Ca, de altfel, și numărul celor 20 de sportivi dați de regiunile țării, chiar dacă în acest din urmă caz există unele explicații obiective legate de plecarea la studii sau în armată, deci în alte regiuni, a unora dintre tinerii susceptibili de selecție olimpică.

Ținînd seamă de rezultatele înregistrate în cursul anului 1967, ultimul și cel mai important dintre anii preolimpici, la principalele competiții internaționale, îndeosebi la campionatele mondiale și europene, unii dintre participanții la ședința C.N.E.F.S. au subliniat succesele și, legate de acestea, perspectivele pentru Mexic ale caiaciștilor și canoiștilor (6 medalii de aur, 4 de argint și 2 de bronz la europenele de la Duisburg, dintre acestea 2 de aur și alte 2 de argint obținute în probe olimpice), ale floretiștilor (campioni mondiali) și florestistelor (medalie de bronz la C.M. de la Montreal), ale luptătorilor (1 medalie de aur, 2 de argint și 1 de bronz la C.M. de greco-romane și 1 de argint la cele de „libere"), ale boxerilor (1 medalie de aur, 1 de argint și 4 de bronz la europenele de la Roma), unele dintre rezultatele trăgătorilor — în special la pistol viteză — și ale cîtorva dintre atleți etc. În schimb, au fost considerate ca nemulțumitoare evoluțiile voleibaliștilor (locul V la C.E. de la Istanbul, după ce în 1966 fuseseră pe locul secund la campionatul mondial), ale multora dintre atleți, gimnaști, înotători, jucători de polo etc.

Făcînd în perspectivă o apreciere justă a viitoarei ediții a J.O. trebuie să consemnăm o serie de aspecte dintre cele mai importante. Marele număr al țărilor care și-au anunțat participarea la Mexic, implicit și marele număr de sportivi, dificultățile de altitudine și climă, vor face mult mai grea lupta pentru cucerirea unei medalii, pentru obținerea unui loc fruntaș la indiferent care probă sau ramură sportivă decît la trecutele Olimpiade. Ținînd, deci, seamă de plafonul atins pînă acum de sportivii noștri și de plusul de valoare pe care îl poate asigura, în continuare, o pregătire fără nici un fel de fisură, în contextul realităților anului 1967, se poate aprecia că, la ora actuală, avem ceea ce se cheamă „valoare olimpică" la toate cele 7 probe de caiac-canoe, la 5—6 categorii din 8 la lupte greco-romane, 1—2 categorii din 8 la lupte libere, 4—5 probe din 7 la tir, 3—4 categorii din 11 la box, 1—2 probe din 29 la înot, 1—2 probe din 7 la canotaj, 3—4 probe din 36 la atletism, la floretă bărbați și femei. Rezultatele contradictorii obținute de voleibaliști și de poloiști nu permit să se tragă încă nici un fel de concluzie mai edificatoare privind participarea lor la J.O. Sînt o serie de alte sporturi (gimnastica, ciclismul, halterele, baschetul) și o mulțime de probe din atletism și înot, anumite categorii de box și lupt. libere la care nu se întrezăresc perspective de a se putea concura la Olimpiadă, făcîndu-se măcar o prezență onorabilă.

Așa cum sublinia în cuvîntul său tov. **ION NAE**, președintele clubului Dinamo, faptul că la multe sporturi nu s-a ajuns încă la nivelul dorit, ține — înainte de orice — de felul în care sportivii, în primul rînd, au înțeles să muncească pentru creșterea măiestriei lor, să-și impună un regim exemplar de viață. Pilda caiaciștilor și canoiștilor, mereu printre fruntași în ierarhia mondială, nu a fost, din păcate, urmată decît de un număr mic de sportivi și rezultatele se văd ! Pe de altă parte, trebuie s-o spunem deschis, cluburile și asociațiile sportive, organele locale pentru educație fizică și sport n-au depus suficiente eforturi pentru dezvoltarea bazei de masă a sportului de performanță, pentru a asigura sportivilor cele mai bune condiții de pregătire, pentru a-i controla și îndruma în permanență. Atletismul, gimnastica, fotbalul, parțial natația, au rămas în continuare ramuri sportive neglijate în multe regiuni și cluburi.

La toate acestea trebuie adăugată și lipsa unui control susținut din partea C.N.E.F.S. și a federațiilor de specialitate.

Performanța sportivă, așa cum arăta tovarășul general locotenent **ION COMAN**, adjunct al ministrului Forțelor Armate, nu este condiționată exclusiv de talentul și de pregătirea fizică și tehnică a unui sportiv sau altul. O importanță deosebită o are și munca educativă — mai ales că se lucrează cu oameni, cu caractere și pregătire diferite—care trebuie să conducă la întărirea spiritului răspunderii personale pentru pregătirea sportivă propriu-zisă, pentru o muncă de calitate, pentru întărirea disciplinei.

Pînă la Jocurile Olimpice au mai rămas doar cîteva luni. Timpul este, fără îndoială, foarte scurt. Tocmai de aceea, pentru o cît mai bună reprezentare a culorilor României socialiste la marile întreceri va trebui ca fiecare zi să fie folosită integral, cu maximă eficiență. Acestea nu se referă doar la cei selecționați în lotul olimpic, ci la toți sportivii fruntași ai țării, a căror datorie patriotică este de a se pregăti cu toată seriozitatea pentru a răspunde prin rezultate de valoare încrederii și dragostei cu care sînt înconjurați.

O VICTORIE = TREI REMIZE!

Un nou sistem de punctaj la turneul de maeștri din Capitală

Valul de remize care inundă concursurile în ultimul timp a început să preocupe și să îngrijoreze organismele oficiale care dirijează viața șahistă și în primul rînd Federația internațională de șah.

Cum poate fi însă determinat un jucător să lupte pentru cîștig într-o partidă de șah dacă nu vrea ? Situația este paradoxală, dar problema s-a pus de multă vreme și pentru soluționarea ei s-au încercat diverse mijloace, în general fără prea mult succes. În secolul trecut s-a aplicat o metodă radicală : rejucarea remizelor. Consecința firească era creșterea duratei competițiilor și a numărului de partide susținute de către unii jucători. Astfel, de exemplu, la marele turneu de la New York 1889 au luat parte 20 de maeștri, jucînd tur-retur, deci inițial fiecare participant trebuia să susțină 38 de partide. În realitate dacă adăugăm remizele rejucate, numărul partidelor susținute a fost mult mai mare. Este evident că o astfel de formulă este total inaplicabilă astăzi, cînd organizatorii nu știu cum să scurteze competițiile...

În căutare de soluții s-a ajuns uneori la formule curioase. De exemplu, la Monte Carlo în 1902, pentru prima remiză se acorda... un sfert de punct ! Partida se rejuca și în caz de remiză jucătorii mai primeau un sfert de punct. Dacă unul dintre ei cîștiga, atunci primea încă o jumătate de punct, iar adversarul zero, astfel că scorul apărea în tabel 0,75—0,25. Datorită acestui sistem, marele maestru Maroczy a cîștigat concursul cu cel mai mic avans cunoscut în istoria turneelor de șah : un sfert de punct înaintea lui Pillsbury !

Să plătești 80 de dolari o excursie la un ranch în „Far-West" ca să joci o partidă de șah !...

(Din Chess Review)

Federația internațională a încercat să introducă acum cîțiva ani regula ca nici o partidă să nu poată fi dată remiză înainte de mutarea a 30-a. Inutil însă : marii maeștri au dezgropat imediat din manualele de deschideri toate variantele cu șah etern între mutările 10 și 20...

Care este cauza recrudescenței actuale a tendinței spre remize ? O explicație ar fi caracterul eliminatoriu al competițiilor organizate de F.I.D.E., care obligă pe participanți la o anumită tactică de concurs, în care remizele joacă un rol important. Dar dacă pe plan internațional s-ar mai putea găsi justificări, nimic nu scuză procentajul ridicat de remize (99 din 190 partide), dintre care foarte multe sub 20 de mutări, înregistrat la ultimul nostru campionat republican.

O soluție radicală, așa cum am arătat, este greu de găsit. Totuși, Biroul F. R. Șah a hotărît să experimenteze în turneul de maeștri care a început în Capitală un nou sistem de punctaj care să încurajeze combativitatea. Conform acestui sistem pentru o partidă cîștigată se vor acorda 3 puncte, iar pentru o remiză numai un punct. Valoarea unei victorii fiind deci egală cu trei remize și nu cu două ca pînă acum, volens-nolens maeștrii noștri vor trebui să iasă din tranșee și să lupte pentru victorie...

Experimentul este interesant și chiar dacă nu va putea fi aplicat în toate concursurile, totuși s-ar putea ca el să determine trezirea necesară și foarte dorită a spiritului de luptă, ceea ce ar fi foarte îmbucurător.

ÎN STILUL LUI CAPABLANCA

La turneul de mari maeștri de la Beverwijk campionul nostru, Florin Gheorghiu a rămas singurul neînvins între cei 16 participanți, obținînd un rezultat remarcabil. Partida următoare ni-l prezintă sub un aspect nou : acela de maestru al jocului pozițional „à la Capablanca".

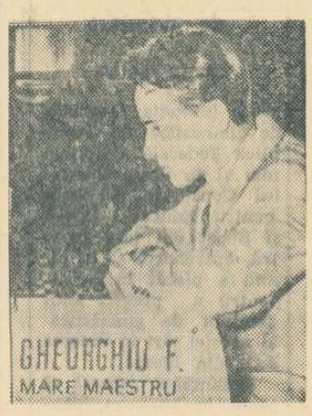

APĂRAREA IUGOSLAVĂ

Alb : *Fl. Gheorghiu*
Negru : *J. Donner (Olanda)*

1. e4 d6 2. d4 Cf6 3. Cc3 g6 4. f4 Ng7 5. Cf3 0—0 6. Nd3 Cc6 7. e5 d:e5 8. f:e5 Cd5 9. C:d5 D:d5 10. c3 Ng4 11. h3 (O întărire față de 11. De2 Tad8 12. Ne4 Dd7 13. h3 cum s-a jucat într-o partidă Fischer — Perez, Havana 1966) *11. ...N:f3 12. D:f3 D:f3 13. g:f3 e6 14. Ne4 Tab8 15. h4 h5 16. Ng5 Tfe8 17. N:c6 b:c6 18. b4.* (În finalul obținut albul are avantaj datorită structurii de pioni superioare și a faptului că Ng7 este lipsit de perspective) *18. ...a5 19. a3 Tb6 20. Rd2 Ta8 21. Thb1 f6* (O încercare de eliberare care va fi frumos respinsă) *22. e:f6 Nh8 23. Nf4 Tb7 24. b:a5 ! Tba7 25. a6 ! T:a6 26. Tb7 T6a7 27. T:c7 T:c7 28. N:c7 N:f6 29. Ng3* (Albul a cîștigat un pion, dar realizarea tehnică a avantajului cere încă multă atenție) *29. ...Rf7 30. a4 g5 31. h:g5 N:g5+ 32. Rd3 h4 33. Nh2 Nd8 34. c4 Re8 35. Re4 Rd7 36. Ne5 Nc7 37. Tg1 !* (Abandonează pionul „a" pentru a intra într-un final de turnuri cîștigat) *37. ...N:e5 38. R:e5 c5 39. d5 e:d5 40. Tg7+ Rc6 41. c:d5+ Rb6 42. Tg6+ Rb7 43. Th6 T:a4 44. f4 c4 45. T:h4 c3 46. Th2 Tc4 47. Tc2 Rc7 48. f5* (Pionul negru a fost fixat și albul cîștigă ușor prin înaintarea pionilor săi) *48. ...Rd7 49. f6 Tc8 50. f7 Re7 51. d6+ R:f7 52. d7* și negrul a cedat.

ÎN 5 MINUTE !

Albul începe și dă mat în 2 mutări.

Deși ceva mai dificilă decît cea din rubrica precedentă, totuși nici această problemă a lui C. Mott-Smith nu credem să necesite cele 5 minute acordate. Iar dacă folosiți maximum 1 minut, sînteți un dezlegător de prima forță !

Soluția : 1. Dg4—f4 ! Variante : 1. ...R:e2 2. Df3 mat ; 1. ...Re1 2. T:e1 mat ; 1. ...N — orîcînd 2. D:d2 mat.

Rubrică de
S. Samarian

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

pune la dispoziția celor care doresc să ia o măsură de prevedere pentru ei și familiile lor două forme de asigurări de accidente, care acoperă urmările diferitelor accidente ce se pot întîmpla în orice împrejurare :

● Asigurarea familială de accidente, în care se cuprind soțul, soția, precum și copiii în vîrstă de 5 la 16 ani, indiferent de numărul lor. Asigurarea se încheie pe durata de 3 luni iar prima de asigurare este de 25 de lei.

● Asigurarea de accidente „turist" acoperă urmările a numeroase accidente ce pot avea loc în orice împrejurare și pagubele ce se pot produce la bunurile din gospodărie. Se încheie pe timp de o lună, iar prima de asigurare este de 15 lei.